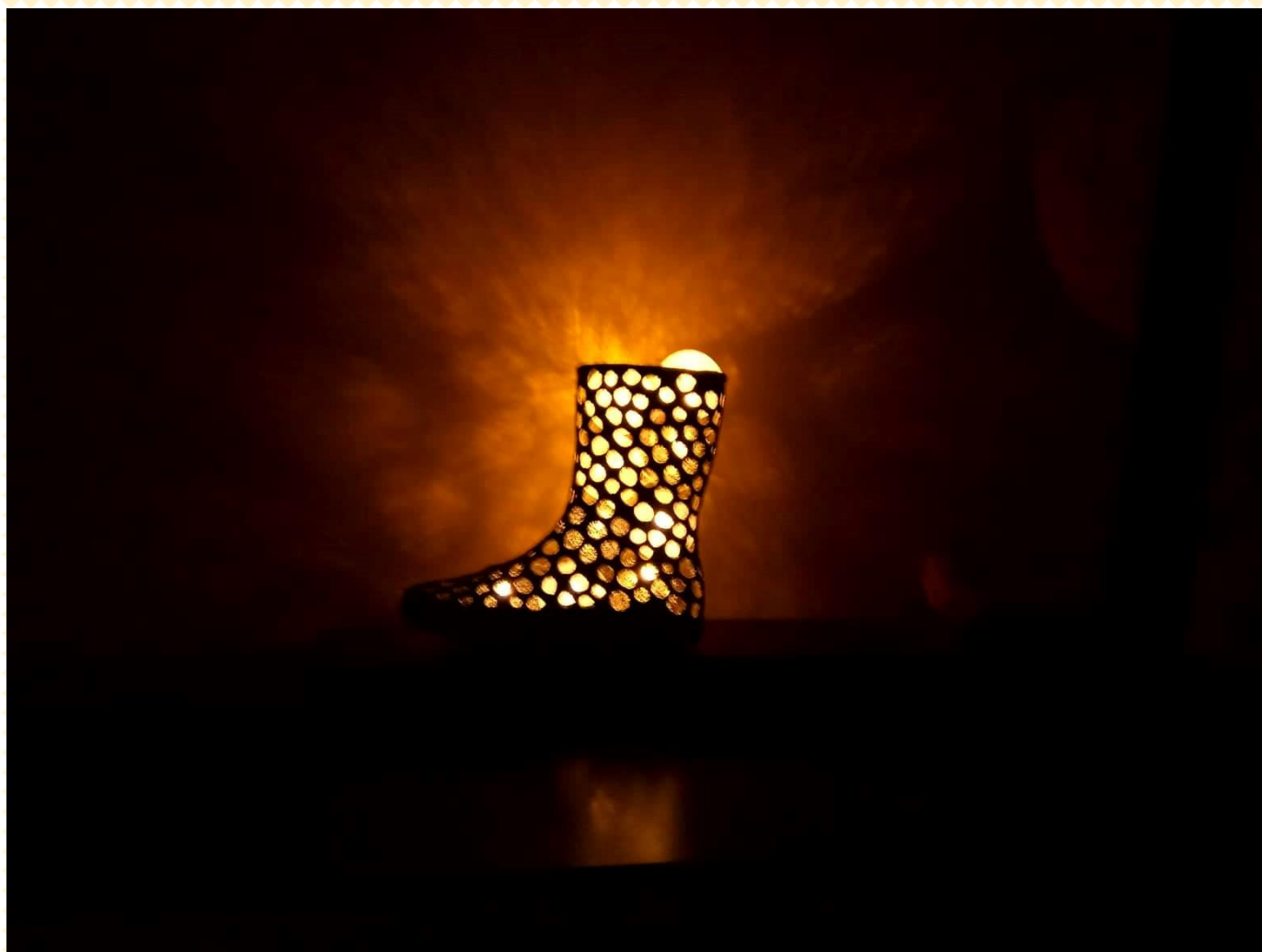

ᅃ ᅃ ᅃ VJBG ᅃ ᅃ ᅃ

Ritmas

Gretos Dumbliauskaitės (IV D) kūrybinis darbas

2021-2022 m.m., Nr. 5

☺ ☺ ☺ **Ketvirtokams liko 100!** ☺ ☺ ☺

100 Auklėtoja Vilma: „A ketvirtuoju“ liko tik 100 dienų dar pabūti kartu. Linkiu išnaudoti jas prasmingai: atkakliai besimokant, nuoširdžiai bendraujant, kuriant gražius prisiminimus iš paskutinių mokyklinių metų dienų. Prie mano linkėjimų prisideda ir buvusios auklėtojos Rūta: „Linkiu, kad jūsų akelės žibėtų net ir dėl mažmožių - juk niekas kitas laimės nesukurs, tik patys“, ir Jurgita: „Būkit savo svajonių verti!“

100

„Mano nepakartojamoji IV B! Atėjome į gimnaziją kartu kurti savo istorijos. Nuo pirmos dienos tapote mano širdies dalimi. Esu laiminga, kad jūs esate mano auklėtiniai. Esu dėkinga už kiekvieną dieną: už nuoširdumo akimirkas, išdaigas, siurprizus, išbandymus... Tikėkite savimi, atraskite savo vienintelį tikrą Kelią, pasiekite savo Žvaigždę, o aš lydėsiu jus mintimis...“ (auklėtoja Remigija)

100

100

100 IV C superherojai. Jei norėtumėt susipažinti su kiekvienu, tektų perskaityti 23 tomų istorinį romaną. Kiekviena istorija su „savu prieskoniu“. Vienų priesoniai saldesni, kitų rūgštesni ar kiek sūroki. Vienų istorijas skaityti lengva, nes jos parašytos paprastai ir įskaitomai, kitų sudėtingesnės ir painesnės, bet man įdomios ir artimos visos 23 istorijos. Perskaičiusi šį romaną galiu sakyti, kad jo herojai visi kartu labai žemiški, paprasti, linksmi ir draugiški, ne kartą mums padovanoję šiltų ir įsimintinų akimirkų (**auklėtoja Jūratė**)

100

Kiek paletėje spalvų, kiek įvairių spalvų derinių, tiek skirtingų asmenybių ir **IV D klasėje**. Per visus ketverius metus spalvinome kartu kiekvieną dieną. Kartais nerūpestingai parinkta spalva priversdavo sustoti, apmąstyti ir viską keisti. Kartais sugulusios ryškios spalvos mūsų dienos paletėje džiugindavo akis ir širdis, suartindavo, o kartais niūrūs atspalviai, nusileidę ant mūsų minčių sunkiu debesiu, atitolindavo. Džiugu buvo kartu spalvinti dienas (**auklėtoja Aušra**)

100

100

2022-ieji paskelbti Savanorystės metais. „Ritmas“ pradeda pokalbių ciklą su gimnazistais, dalyvaujančiais įvairiose savanoriškose veiklose!

Šio numerio pašnekovė – Austėja Mačiunskaitė (III A kl.)

Pirmą kartą išbandžiau savanorystę ne savo noru. Į SKM (Sostinės krepšinio mokykla) renginį savanoriauti mane pakvietė mano klasiokė. Iš pradžių spyriojausi, bet kad nieko geresnio neturėjau, ką veikti, sutikau. Mūsų pareiga buvo registruoti dalyvius, paruošti aikštelę skirtingiems žaidimams bei atsakyti į žiūrovams iškilusius klausimus. Iš

pradžių jaučiausi nejaukiai, nes nieko, išskyrus kelias klasiokes, nepažinojau, tačiau laikui bėgant nė nepastebėjau, kaip pradėjau kalbėtis su vis daugiau žmonių. Diena buvo įtempta, neturėjome laiko atsipūsti, tačiau grįžusi namo jaučiausi moraliai turtingesnė, t. y. žinojau, kad diena nenuėjo šuniui ant uodegos ir tikrai nuveikiau šį tą vertingo. Tai skamba gana banaliai, tačiau ta viena diena pakėlė mano savivertę, supratau, kad net ir menkiausi darbai, sudėti kartu, turi didelę reikšmę. Po tos dienos pradėjau ieškotis organizacijų, kuriose galėčiau savanoriauti, tačiau ne kartą atsitrenkiau į amžiaus ribų sienas. Niekam nebuvo reikalinga penkiolikmetė paauglė, kurią reikėtų visko mokyti, negana to, dar prisiimti atsakomybę prieš tėvus.

Praejus porai metų su klase nusprendėme išbandyti save siaubo išgyvenimo žaidime „Hangar“. Kaip didelė adrenalino mėgėja, laukiau tos dienos labiau nei vaikas laukia Kalėdų. Žaidimas praėjo sklandžiai, žinoma, pabėgti mums nepavyko, tačiau ten tvyrojusi atmosfera sužadino mano nesuvaldomą norą vėl sugrįžti, privalėjau tapti tos vietos dalimi. Dar tą patį vakarą radau jų „Facebook“ puslapį ir pastebėjau, kad šiek tiek anksčiau jie ieškojo savanorių aktorių, kurie atliktų „monstriukų“, psichopatų vaidmenį. Prisiminiau kiekvieną kartą, kai draugai mane juokais vadino pamišėle, ir supratau: neturiu ko prarasti, parašysiu jiems. Neilgai trukus gavau pakvietimą į pokalbį su „Hangar“ įkūrėju ir jau po poros dienų sėdėjau aktorių kambaryje, klausiausi instrukcijų ir taisyklių. Pritapti ilgai netruko – pasirodo, ten susirinkę žmonės mąsto ir elgiasi kaip aš, jaučiausi kaip namie, o į tikrusius namus ir grįžti nebenorėjau. Savanoriauju jau keturis mėnesius ir nė trupučio nesigailiu. Iš visos „Hangar“ komandos esu jauniausia, tačiau manęs jie niekuomet niekaip neišskyrė iš savo veiklos ir laiko lygiaverte drauge, o ne tik bendradarbe. Žinoma, kadangi esu jauniausia, jie manimi nepamiršta

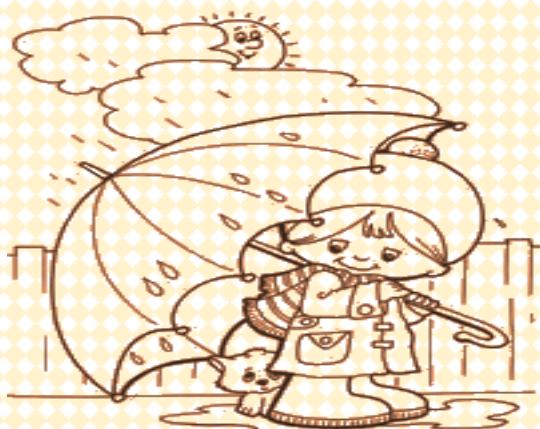
ir pasirūpinti, dažnai pamoko, kaip nederėtų elgtis ir realiame gyvenime, ne tik savanoriaujant. Kartą mama pasiskundė, kad namo grįžtu per vėlavai, todėl man nė nespėjus įsikišti buvo pasisiūlyta ir nuspręsta, jog kiekvieną dieną, kai turime daug programų, tie patys savanoriai mane parves namo, kad netektų laukti stotelėje. Dėl mano amžiaus jie man net atskirą rolę žaidime sukūrė, o tiksliau – leido susikurti pačiai. Labiausiai man patinka apsimesti nuo vyresniojo brolio daktaro bėgančia sesute, kuri turi asmenybės sutrikimą ir vienu momentu slepiasi tarp dalyvių, o po kelių minučių jau tempia juos į serijinio žudiko nasrus. Smagiausia yra tai, kad radus sau tinkamą vietą nė apsimetinėti nebereikia. Čia aš galiu tiesiog pamiršti visuomenės sukurtas normų grandines ir atsiskleisti be būtinybės aiškintis, nes kiti tai tiesiog mato kaip aktorystės meną.

Savanorystė niekada neturėtų būti primetama, tačiau svarbu yra įsitikinti, ar pačiam ji reikalinga, ar neįdomi. Yra tokių, kurie bijo išbandyti, todėl neigia. Kiekvienas turėtų rasti veiklą, kurioje susitiktų panašios sielos, o tam, kad tas šansas būtų įmanomas, reikia postūmio, nesvarbu, ar jis būtų draugo ar mokytojo, tačiau siūlau visiems būti atviriems naujoms idėjoms ir akylai neužsidaryti savyje.

Psichologēs Rasos patarimai

Kovo 1-6 d.

Suorganizuok išvyką į gamtą ar veiklą gamtoje!

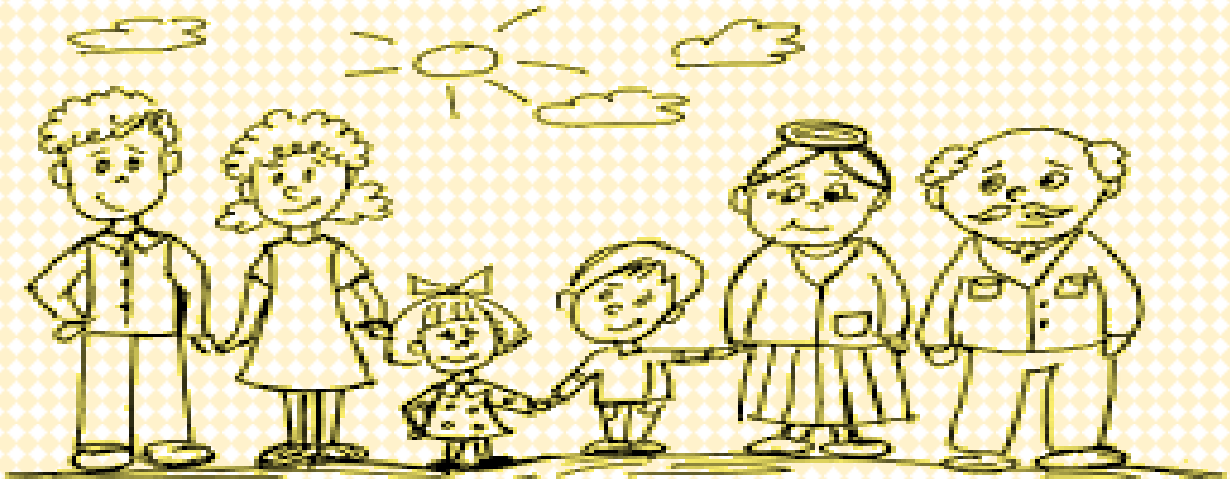
Kovo 7-13 d.

Išmok 2 gerus dalykus iš pažįstamojo asmens, paties nemėgstamiausio!

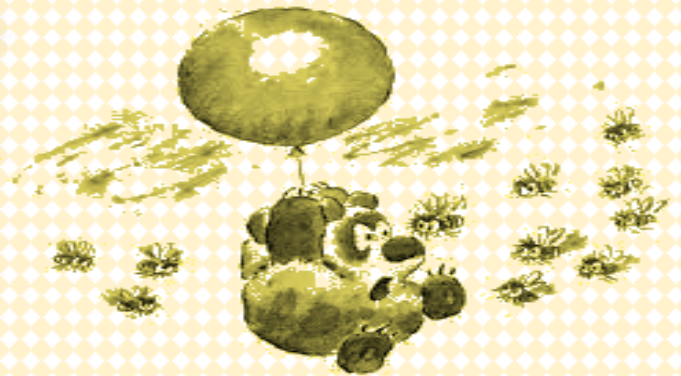
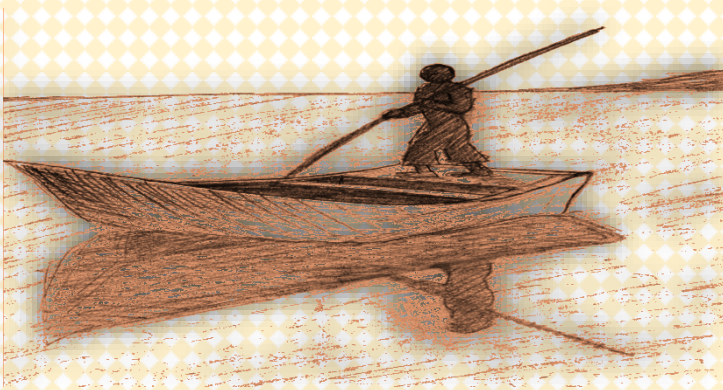
Kovo 14-20 d.

Aplankyk senelius. Bendraudami prisiminkite, kada jie buvo laimingi!

Kovo 21-27 d.

Pasiklysk. Savaitę iš gimnazijos grįžk kasdien kitaip ir kitu keliu!

Kovo 28-31 d.

Pakviesk draugą/ę arbatos. Pasėdėkite tyliai ir nesikalbėkite!

☺ ☺ ☺ Kuo įsiminė vasaris? ☹ ☹ ☹

Mokinių taryba pakvietė sekančius Instagram paskyrą dalyvauti viktorinoje, skirtoje prisiminti, ką žinome apie **Vasario 16-ąją – Lietuvos valstybės atkūrimo dieną**. Jeigu buvai pastabus ir dalyvavai viktorinoje – džiaugiamės! Jeigu atsakei teisingai į klausimus, didžiuojamės! Jeigu šį kartą praleidai progą, pasistenk kitą kartą!

Džiaugiamės kūrybiškais, gražiais, prasmingais **FabLab** darbais. Jų darbšti komanda nepaliauja stebinusi! Naujausias kūrinys skirtas šventinei **Vasario 16-ajai!**

Gimnazijos **antrokai** pakvietė bendruomenę prisiminti, kad vasario viduryje švenčiama **Meilės – Šv. Valentino – diena**. Šiais metais skriejo meilios sveikinimo žinutės, prisipažinimų laiškėliai valentinišku Meilės paštu!

Taigi, kuo įsiminė vasaris? 😊

Saulėtu oru, kai galėjau išeiti į **lauką** be šaliko (Agnė)

Pasiruošimu **Šimtadieniui** ir gerėjančiais orais (Beata)

Turėjau šansą **susitikti su** pusbroliu po aktyvios jo karinės tarnybos (Ignas)

Šimtadienio **laukimu** (Domas)

Vasaris pasiliks atmintyje, kaip **pasiruošimo** išankstiniams stojimams, portfolio kūrimo meniuo (Greta)

Meile... (Bretas)

Grupės „**Katarsis**“ koncertu – labai patiko (Greta)

Tirpstančiu sniegu (Ieva)

Vis besikeičiančiu oru, o kartu ir **nuotaika** (Milda)

Buvo įtemptas meniuo: Šimtadienio pasirodymo planavimas, ruošimasis kalbėjimo **įskaitai** – tai buvo sunkūs, bet kartu labai įsimintini dalykai (Goda)

Vasario 27 – Tarptautinė optimisto diena!

